

XLVI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Rentefoden af de under offentlig Bestyrelse eller offentligt Tilsyn staaende Midler.

(UgIVEN af Landstingets Udvalg den 23de Marts 1896.)

Lovforslaget angaar de Midler, for hvis Udlaan i fast Ejendom Lov af 19de Marts 1869 giver Regler, altsaa „Umyndiges og andre under offentlig Bestyrelse eller offentligt Tilsyn staaende Midler“. Det vil foreskrive, at der af disse Midler, for saa vidt de ere eller blive udlaante mod Pant i fast Ejendom, ikke maa tages højere Rente end $3\frac{1}{2}$ pCt. p. a.

Lovforslaget angaar altsaa ikke Statens egne Midler, for hvis Anbringelse Loven af 1869 ikke gælder, ej heller Sparekassemidler eller private Midler, som ikke staa under offentligt Tilsyn.

Derimod rammer det først og fremmest Overformynderimidler, dernæst de Kapitaler, der tilhøre Statsanstalten for Livsforsikring, alle offentlige og private Stiftelser, Kommunitetet og Sorø Akademi, samt Stiftsmidlerne og de fleste Legatmidler og endelig de Kapitaler, der med en fælles Benaevnelse kunne kaldes Fideikommissmidler.

Udvalgets Flertal (Hage, P. G. C. Jensen, Moltke-Bregentved og M. Sørensen) anser det for usvarligt ved Lov at for-

byde en Del Laangivere, der anbringe Penge i fast Ejendom, at modtage den samme Rente, som lovligt kan tages af alle andre Laangivere i fast Ejendom. Et saadant Forbud indeholder en Vilkaarlighed og gør derfor Uret.

Spørgsmaalet er her ikke — saaledes som i det i forrige Samling foreliggende Lovforslag, der ligesom dette var indbragt i Folketinget ved privat Initiativ — om at foreskrive, at den hidtil lovbestemte Rentefod 4 pCt. skal nedsættes til $3\frac{1}{2}$ pCt., saa at der blev den samme Regel for alle Udlaan, ligegyldigt hvem Laangiveren er. Dette Lovforslag mødte i øvrigt bestemt Modstand fra den Side i Salen, hvortil Flertallet hører, men naaede ikke længere end til 1ste Behandling og Udvalgs Medsættelse. Flertallet finder dog Anledning til at udtale, at det heller ikke vilde betragte en Lov om Rentefodens almindelige Medsættelse til $3\frac{1}{2}$ pCt. under de foreliggende Forhold som forsvarlig. Thi faktisk er Rentefoden ikke dalet til $3\frac{1}{2}$ pCt. Vel udstede de allerfleste Kreditforeninger for Tiden ikke Kasseobligationer til højere Rente end